

ZEEUWSE MOPPERS

Blijspel in drie bedrijven

door

L. VERBOKET

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ZEEUWSE MOPPERS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **L. VERBOKET** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

KEES de ZEEUW - Manager, 53 Jaar

SILVIA - zijn vrouw, 48 Jaar

MARIO - oudste zoon, 23 Jaar

ELLY - hun dochter, 21 Jaar

MARTIN: tweede zoon, 17 Jaar

MOLLY: huis vriendin, 22 Jaar

OMA: moeder van Silvia, 75 Jaar

KAREL: 'n boekhouder, 22 Jaar

KLEDING ADVIEZEN:

KEES - draagt een kostuum dat bij zijn functie past: n.l. een ietwat ouderwets pak met een wit overhemd en stropdas. Dit bij eerste opkomst. Vrijdag. Zaterdag en zondag vrije tijds kleding.

SILVIA - heeft bij openen van doek een overall aan en later een japon of pakje aan. Bij huishoudelijke klusjes draagt zij een schortje.

MARIO, ELLY en MARTIN - zijn hedendaags gekleed alleen als zij zaterdag avond uit gaan zien zij eruit of zij naar een gala moeten, netjes in het pak en japonnen.

MOLLY - is een geval apart. Alles ziet er smerig uit en is kapot tot aan haar schoenen toe. Als zij later weer terug komt lijkt zij een prinsesje zo chique, haren gekapt, prachtige japon aan en loopt op pumps. Een complete metamorfose.

OMA - is gekleed zoals oma's normaal gekleed gaan.

KAREL - werkt op een bank en is als zodanig gekleed. Kostuum, overhemd en stropdas.

REKWISIETEN TE GEBRUIKEN TIJDENS HET STUK:

1ste Bedrijf:

SILVIA: Trap, emmer latex, roller en kranten onder trap en een telefoon.

MOLLY: Zinken emmer. Boodschappen tas, vol en zwaar en groot.

ELLY: Rug tasje met school benodigdheden.

MARTIN: Kussen uit bank om mee te gooien.

MARIO: Een fiets.

SILVIA: Blad met kop en schotels, koffie pot, suikerpot en melk kannetje en lepeltjes. Doos koekjes.

KEES: Doos met een taart voor Silvia.

2de Bedrijf:

ELLY en SILVIA: Ontbijt laken op tafel voor vijf personen gedekt met vijf kop en Schotels, Thee pot, suikerpot en melk kannetje, vork en messen, theelepeltjes, schaal met broodjes en beleg, welke de dames moeten smeren.

ELLY: Blad met daarop koffiepote en daarop verschillende kop en schotels.

ELLY: Vaasje gevuld met koffie en lepeltje er in.

SILVIA: Grote doos met nieuw servies goed.

3de Bedrijf:

Tafel gedekt als eerder maar nu met het nieuwe servies.

KEES: IJs zak op hoofd.

SILVIA. Blad met zes glazen frisdrank en doos met koek of bonbons.

KAREL: Fles sekt en zes Champagne glazen. Brommer helm.

MOLLY: Schaal met lekkere hapjes onder folie of keuken plastic.

Verder aan hand van boekje, controleren.

HET STUK SPEELT ZICH AF IN EEN DORP OP HET PLATTELAND.

1ste BEDRIJF: VRIJDAG MIDDAG:

2de BEDRIJF: ZATERDAG:

3de BEDRIJF: ZONDAG MIDDAG:

Ten huize van de familie van Zeeuw.

DECOR:

Huiskamer: Met links achter deur naar keuken en hal.

Rechts voor een deur naar de slaap vertrekken: in achterwand een groot raam en dubbele openslaande tuindeuren.

Kamer is netjes doch sober ingericht.

EERSTE BEDRIJF

Bij opkomst staat de heleboel over het toneel verspreid en is bedekt met lakens om het onder spatten te voorkomen. Het decor is geprepareerd met aan het achter schot en rechter schot behang en het linker schot bewerkt met Latex. Boven keukendeur links achter, is een stuk decor open gelaten, dus zonder verf. Hier wordt tijdens het stuk aan gewerkt.

Silvia: *(zij staat op een trap en is aan het witten en neuriet daarbij, als de telefoon gaat. Zij komt mopperend van de trap en gaat naar telefoon, neemt op)* Ja, met Silvia de Zeeuw... Dan bent u verkeerd verbonden... Wat zeurt u nou toch... Als ik zeg verkeerd verbonden, dan is dat ook zo. *(geërgerd)* Nou u bekijkt het maar en smijt de haak op de telefoon en klautert weer de trap op, mopperend, en is net boven *(en de telefoon gaat weer, nu kwaad Komt weer mopperend naar beneden en neemt op)* Ja, Silvia de Zeeuw... Wat zegt u, 'n stofzuiger te koop, Nee hoor ik heb er een en die doet het nog uitstekend, en zolang hij het nog doet heb ik geen ander nodig, Da... Oh ja, er is geen betere, zegt u, en wie bewijst dat? Oh, als ik hem gebruik dan zie ik dat. Maar ik gebruik hem niet, hè. Een Kirby, zegt u, nooit van gehoord, en wat kost zo'n ding dan. Durft u dat te zeggen zonder met uw ogen te knippen. Zestienhonderd gulden. 't Is voor niks zeg... Nou meneer, ik weet het nu wel, ik ga weer aan mijn werk, en veel succes met je zuigertje. Is die even zot, met zijn stofzuiger. Zestienhonderd gulden, of je een zak aardappels leegschudt en ik heb niet eens tijd om te zuigen *(staat nu weer op trap, en wit. Gestommel achter decor. Molly komt op en kijkt naar Silvia en schopt meteen een emmer (zinken emmer) om, Silvia schrikt zich te pletter en tuimelt bijna van de trap Laat roller vallen en komt naar beneden)*

Molly: Dat is nou toch ook wat, schop ik me daar een emmer water over de vloer, dat is ook mooi stom van me, ik zag hem echt niet staan hoor, Silvia, trouwens, wie zet er nou een emmer water achter een hoop rommel, dan zie je hem toch niet staan.

Silvia: Nee dat klopt, maar hij is wel mooi omgevallen, en hoe denk jij hoe je dat droog krijgt, mooie troela ben jij zeg, moet je dat zien staan.

Molly: Nou, als ik nu een dweil haal en er dan de föhn opzet, zal het best wel vlug gepiept zijn, denk je ook niet. Maar waarom zeg je mij niet gewoon gedag, je bent alleen maar aan het mopperen. Kan ik het helpen dat jij daar die emmer hebt neer gezet. Had er een radio in gezet, dan had ik hem gehoord.

Silvia: Ja nou wordt ie nog mooier, straks heb ik die emmer om geschopt.

Jij komt binnen stuiven, schopt de boel overhoop en ik krijg de schuld. Zo lust ik er nog wel een. *(nu bij Silvia en troost haar met arm om haar schouders)*

Molly: Silvia, ik meende het niet zo, hoor, maar ik ben ook zo geschrokken van die rot emmer, ik sta nog te beven *(staat met trillende handen en laat dat zien)*

Silvia: Nou, ik zeker niet. Ik stuitte zowat van die trap en mijn roller ligt er al onder. Gelukkig dat er kranten liggen, anders was het kleding ook nog naar de knoppen. Nu moet ik met knikkende knieën weer naar boven. Maar wat kom je hier eigenlijk doen, zo op de dag, meestal kom je als wij net weg willen gaan of naar bed willen. *(Silvia nu weer boven op de trap en wit verder en wacht op antwoord van Molly)*

Molly: Ik ben eigenlijk op weg naar de winkel, maar dat is zo'n eind lopen en dan nog met al die zware boodschappen. Die moet ik wel mee terug sjouwen. Dat is me nogal wat, vind je ook niet?

Silvia: Laat ik nu denken dat je een fiets had! Maar ik kan het natuurlijk mis hebben. En dat sjouwen van jou, zal wel meevallen.

Molly: Dat van die fiets is wel waar, maar die is wel mooi weer eens gepikt. Het lijkt wel of ze altijd mijn fiets moeten hebben?

Silvia: Waaat, alweer? Dat is nu al de derde maal, hoe krijg je het voor elkaar, zeg. Vertel eens hoe je dat iedere keer weer overkomt. Met mijn fiets heb ik tien jaar gedaan en is nog nooit gestolen.

Molly: Ik denk dat het komt doordat ik zo slordig ben en hem daardoor vergeet op slot te zetten en dat er een of andere Jandoedel zit te wachten tot ik met mijn fiets kom, en hem dan mee pikt. En ik maar weer lopen, is het geen stuk schorem, die vent.

Silvia: Nou slordig, ja, net wat je zegt. Dat kun je wel zien trouwens, zoals jij er bij loopt, niet om aan te zien, laat staan om aan te pakken. Ik zei laatst nog tegen Kees: "Als die Molly zich nu eens wat netter en mooier kleepte dan was het best een mooie meid en had zij zo een leuke jongen. Maar zoals jij er bij loopt, neemt de G.F.T. wagen je nog niet mee.

Molly: Zeg Silvia, is dat nou niet een beetje overdreven? Alles is toch schoon en heel, wat ik aan heb, en daar komt nog bij, dat er nog nooit iemand naar mij toegekomen is en zei "hier heb je geld, kun je wat kleren kopen, want je ziet er niet uit. *(Silvia nog steeds op de trap, gezicht richting zaal en Molly)*

Silvia: Nou... ze hebben zeker gezien dat er bij jouw toch geen eer te behalen valt, maar waarom ben je nou echt hier... want dat heb je nog steeds niet verteld.

Molly: Nou... Ik... Bah, ik vind het zo vervelend, maar ik wilde jouw fiets even gebruiken om naar de winkel te gaan. Ik beloof dat ik hem goed

op slot zal zetten. "Mag het Silvia"?

Silvia: Als je belooft dat je hem heelhuids terug brengt, voor deze keer dan. Maar wee je gebeente als er iets mee gebeurt, dan ben je nog niet jarig!!

Molly: Nee, ik ben pas over twee maanden jarig... maar ik zal echt zuinig op je fiets zijn... ehhhh... waar vind ik hem in de garage?

Silvia: Ja... maar blijf niet te lang weg, want anders wordt ik zo nerveus en denk ik steeds dat er weer wat gebeurt is, en ik moet deze kamer ook nog afmaken. Schiet jij nou maar op dan kan ik doorgaan en jij bent eerder terug.

Molly: Nou... dan ga ik maar... Doeiiih... tot straks. *(Molly gaat achter af(tuindeuren). Men hoort een gil. Molly weer terug de kamer in rennen en gevolgt door Martin. Beide geschrokken. Martin gekleed in leren jas en helm met vizier nog naar beneden. Silvia staat nog op trap, geschrokken. Molly holt door naar het midden en Martin ploft in de bank)*

Silvia: Wat is dat nou weer voor een gil, zag je een spook of zoiets, verdorie wanneer kan ik nu eens doorgaan, ik had gedacht allang klaar te zijn met dat gewit, maar nee hoor, iedere keer weer wat anders. Wat was er nou aan de hand, Molly?

Molly: Nou, ik holde weg om boodschappen te gaan doen, toen ik tegen iets aan botste en daar schrok ik zo van dat ik een gil gaf en terug de kamer in holde met dat spook *(wijst naar Martin, die nu zijn helm af heeft en verongelijkt de zaal in kijkt)* achter mij aan, en waarvoor? Voor niets dus.

Martin: Wilde jij beweren dat ik niks ben, je ziet mij toch wel zitten, is het niet? Of moet ik perse voor je komen staan en je aanraken, nou dan was ik de eerste kerel die dat deed.

Molly: Wilde jij beweren dat jij een kerel was? Laat me niet lachen, van jouw gaan er dertien in een dozijn.

Silvia: Maken jullie nou niet zo'n ruzie, dat is er al genoeg in de wereld. En trouwens het is nergens voor nodig, Molly is geschrokken en Martin kon niet weten dat jij aan kwam rennen. Molly, ga jij nou naar de winkel en doe je boodschappen en wat Martin moet gaan doen weet ik nog niet maar ik moet witten, Martin ophoepelen s.v.p.

Molly: Ja, zeg, dat is waar ook, ik zou het bijna vergeten in alle consternatie. Nou dan ga ik maar. Hé.. Tot straks dan.

Martin: Wat een sjaggerijn zeg, daar komt ook geen goed woord uit, alleen maar onzin, kan ook niet anders, als je haar ziet, zie je dat het geen licht is.

Silvia: Een beetje minder mag ook wel, Martin. Ze ziet er niet uit maar het is een beste meid, ozo. Ze kan het niet helpen dat ze geen smaak

heeft wat kleding aangaat.

Martin: Ik ga naar boven, want hier zijn ze het toch niet met mij eens, dat komt natuurlijk omdat ik nog een puber ben en ze denken dat ik het nog niet allemaal weet. *(Martin pakt helm en gaat naar slaapkamerdeur, heeft deurknop vast)*

Silvia: Ik weet niet wat jij van plan bent om boven te gaan doen, maar als je met je rot muziek gaat beginnen kan je beter maar een stukje gaan rijden met je bromfiets, dan krijg ik tenminste niet de zenuwen.

Martin: Verrek, ik heb nog niks verkeerd gedaan en dan beginnen ze al weer te katten, maar het is goed hoor, de groeten, ik ben al weg. *(doet nu deur open en stormt de trap op en men hoort dit via geluidinstallatie)*

Silvia: *(diepe zucht van verlichting en gaat weer witten)* Hè, hè, eindelijk alleen, zou ik er dan toch nog vanaf komen vandaag, dat hou je niet voor mogelijk. Ik wilde er straks al mee ophouden, maar ja, waar laat je die troep hier vanavond. Dus doorgaan Silvia. *(keukendeur gaat open en stoot tegen de trap waar Silvia op staat. Silvia schrikt weer en geeft nu zelf een gil, keukendeur gaat zachtjes weer dicht)* Wie is daar nu weer, krijgt "Houdt het dan nooit op" *(door de tuindeur komt Kees nu op, netjes gekleed als een directeur met en attachékoffertje. Kijkt de kamer rond, ziet dan Silvia, die net de laatste streken doet)*

Kees: Zo, daar ben ik dan, maar wat doe jij daar nou zo boven op die trap, en wat voor en rommel is het hier in de kamer. Getverdrie wat een rotzooi en ik dacht nog wel gezellig een kopje thee te gaan drinken met jouw, zo in de vroege middag, maar nee hoor, jij moest weer alles over hoop halen.

Silvia: Allereerst vraag een beantwoorden, Als ik zeg dat ik daar boven op die trap, op de tram sta te wachten, geloof je me vast niet. Maar ik stond daarboven om de muur te witten, oen, en die rommel, zoals jij het noemt, komt doordat ik ook nog behangen heb en daar het heel lastig is dat dunne papier achter die kasten te krijgen heb ik het zootje opzij gezet en afgedekt. En....het ging veel makkelijker.

Kees: Nou mens, dat zie je toch niet direct als je binnen komt en daarbij komt nog dat ik lelijk mijn neus stootte tegen die deur die niet open ging. *(hier schiet Silvia in een onbedaarlijke lach)* En dan ga jij mij voor gek zetten ook nog. *(op het geruzie komt Martin van de trap af denderen (hoorbaar geluid) en komt de kamer in)* Maar nu wil ik koffie en geen thee als je dat maar weet en met en heel groot stuk taart erbij, o... zo.

Martin: Daar doe ik aan mee, zeg, hmmm. Een lekker bakkie met taart. *(Martin gaat nu op stoel zitten met laken en Silvia is bij de trap aan het werk)* Maar pa, wat bent u vroeg eigenlijk vandaag, heb je het in je

broek gedaan en moest je gaan verschonen, we zijn niet gewend dat u zo vroeg naar huis komt. *(Silvia pakt emmer en roller en gaat naar het midden, lachend)*

Kees: Zo oelewapper, ben jij er ook nog, heb jij wat op mijn gedrag aan te merken, als dat zo is, zou ik daar maar snel mee ophouden, anders zal ik je oren even iets platter tegen je hoofd zetten, dat is nog voordelig op de brommer ook, hoeft ie niet zo hard te werken tegen de wind in. Begrepen snotneusje! *(Kees heft quasi hand op om te slaan en Martin reageert door hoofd in armen te beschermen)*

Silvia: Zeg Kees, ben jij wel helemaal in orde, om zo uit te vallen tegen die jongen. Hij deed toch niks, en dan zo tekeer gaan, foei.

Kees: "Hij deed toch niks "zegt zij, doet hij anders dan wel wat, nou als dat gebeurt moet je me even roepen, want dat wil ik wel eens zien.

Martin: Zie je wel ma, dat doet hij nou altijd tegen mij, en dat is niet eerlijk.

...

Silvia: Ja stil maar jij, zo'n brave ben je nou ook weer niet. Je doet nooit iets wat wij vragen, en als je het doet dan is het verkeerd gedaan, Hou jij maar stil, dat is echt veel beter, Maar...dat wil niet zeggen dat je vader zo moet uitvallen, en zit nu verder niet zo te mokken.

Kees: Ja neem het maar voor hem op, maar over mokken gesproken, ik denk aan van die hele grote met veel koffie er in en slagroom erop, hmmm heerlijk. *(Silvia even naar keuken toe en Kees gaat zitten, Martin en Kees kijken elkaar aan en of het afgesproken is brullen zij gezamenlijk) "Waar blijft de koffie:" (schaterlach van beide. Silvia komt weer de kamer in uit keuken)*

Silvia: Wat zitten jullie nou te brullen om koffie, ik heb maar twee handen en een lichaam en zodoende kan ik geen koffie zetten. Doen jullie het verdorie zelf. *(Kees gaat op de bank zitten, tegenover hem zit Martin, beide mokken. Silvia pakt de trap en gaat ermee naar de keuken en komt snel weer terug en gaat tussen beide in staan. Men hoort nu in de verte de donder)* Zo heren, daar ben ik weer en laten wij elkaar goed begrijpen, nu moet er hier gewerkt worden. Alles wat hier staat moet weer netjes op z'n plaats worden gezet en daar gaan jullie nu mee beginnen.

Martin: *(springt snel overeind)* Oh, dat is waar ook, ik moet nog naar de boekhandel toe, ik heb mijn vriend beloofd dat ik even een c.d.rom voor hem zou halen.

Silvia: Jij gaat helemaal niets, dan alleen hier een handje helpen. Is het al niet mooi genoeg dat ik hier alles alleen heb moeten versjouwten. Nee jongens, nu is het jullie beurt. Ik weet zeker dat Kees hiervoor iets vroeger naar huis is gekomen, niet Kees? *(omhelst hem en geeft zoen, lachend)*

Kees: *(staat gedwee op en begint de lakens eraf te halen en op te vouwen. Martin zit weer)* Zeg luiwammes, zou jij niet eens overeind komen en een handje helpen, jij doet nooit iets maar nu is het jouw beurt om mee te helpen, of wilde je van mij leren hoe het moet, voor later, als je groot bent geworden. Kom op joh, helpen! *(als zij bezig zijn met z'n drieën, komt Molly achter op met twee grote tassen die nogal zwaar lijken, zet ze met en plof op de grond en hijgt van inspanning en haar haren zitten nu helemaal niet meer om aan te zien)*

Silvia: Wie we daar hebben? Onze Molly, maar wat kijk jij belabberd, is er iets gebeurd of zo? Je kijkt als een oorwurm.

Kees: *(bezorgt als hij is, helpt Molly naar een stoel en geeft haar een schouderklopje, allen kijken bezorgd)*

Martin: Er is toch niets ergs met je, je hebt geen ongeluk gehad, want dan zat je hier niet, je tassen met boodschappen zijn er. *(wijst naar tassen)* Je ziet er zelf goed uit. *(Martin kijkt hier de zaal in met een vies vertrokken gezicht. Men hoort nu de donder sterker worden en ziet ook bliksem)* Nou wat kan er dan fout zijn?

Silvia: Zit nu niet zo te zeuren, joh, zij heeft alleen dat hele eind met die zware tassen lopen zeulen om weer hier te komen, dat is alles, zij mankeert niets. *(Silvia begint nu lont te ruiken, kijkt recht voor zich uit en men ziet haar denken)*

Martin: OOOHH, nou, is dat alles, mij is het goed hoor. Ik word er altijd zo moe van, van al dat gedoe, effe gaan zitten, hoor. *(voegt daad bij woord)*

Kees: Ja hoor, het is weer zover, hij heeft weer wat gevonden zodat hij weer kan gaan zitten, maar mooi niet waar, overeind jij, werken geblazen. En wat Molly betreft, er is iets gebeurt, wat weet ik nog niet, maar ik heb goed op haar gelet en weet dat er iets is en ze zal het vertellen ook of ik heet geen Kees de Zeeuw.

Silvia: DAAR... Spuit elf geeft modder, hij trekt zich nooit iets van een ander aan, denk altijd maar aan die rot baan die hij heeft en hoe hij daar vanaf komt, en nu moet hij alles weten, maar wel uit nieuwsgierigheid, heeft hij ook eens iets te vertellen op z'n werk, de held!! Hahahahaha... *(Kees gaat nu ook zitten met een gezicht van ouwe lorren. Silvia naar Molly en legt arm om haar schouder en doet heel lief tegen Molly, en vraagt)* Nou Molly, vertel mij nu maar wat er is gebeurd? *(Kees zit stuurs voor zich uit te kijken, Martin staat voorzichtig op en wil wegsluipen en Kees springt op en grijpt hem. Dames schrikken)* Wat is er nu weer? Het lijkt hier wel een huis van Jan Steen. Iedere keer is er wel iets anders, verdorie, houden jullie er nou eens mee op. Zo kom ik nooit te weten wat er met Molly is gebeurd. *(Molly heeft nog steeds niets gezegd en zit met een van angst vertrokken*

gezicht ineem gedoken)

Kees: Jij hebt makkelijk kletsen, maar die aap hier, wilde er van onder gaan, maar dat zat hem niet helemaal mee, ik had hem door. *(tegen Martin met opgestoken vinger)* Martin, wij hebben hier werk te doen! En daar druk jij je mooi niet van, begrepen. *(Martin knikt van nee en tegelijk van ja en gaat samen met Kees lakens opvouwen. Silvia en Molly in gesprek)*

Molly: Nu Silvia, ik ging dus boodschappen doen met jouw nieuwe fiets en moest er voor zorgen dat de fiets goed op slot werd gezet. Ik heb daar heel bijzonder goed op gelet en ben toen naar binnen gegaan. Volgens mij had ik de sleuteltjes diep in mijn zak gestopt. Eeehhh... Ik dus boodschappen doen en toen ik alles had en afgerekend had, spullen in de tassen en ik was blij dat ik die tassen niet hoefde te dragen, daar ik buiten een fiets had staan, waar ze op konden en dus naar huis kon fietsen. Tassen erop en sleuteltje pakken. *(Molly stopt abrupt het gesprek en barst in huilen uit. Silvia kijkt met een verbolgen gezicht de zaal in want zij ziet nu de bui al hangen)*

Silvia: En, wat gebeurde er toen. Ja... Molly vertel het maar, want ik voel al aankomen hoe het er voor staat, maar ik hoop dat het niet waar is. Vertel het nu maar.

Molly: *(nog half huilend en snikkend)* Nou ik zoek in mijn zak naar de sleuteltjes, maar alles wat ik vond, geen sleuteltjes. Tassen van de fiets en naar binnen. De kassière paste op de tassen en ik zoeken maar ik vond ze niet. Ik kon die tassen toch niet op de fiets laten zitten, die jatten ze natuurlijk zo. *(ondertussen zijn de mannen met de meubels aan het schuiven, zij zeggen niets maar maken wel gebaren en stoppen van tijd tot tijd. Onweer wordt steeds iets harder evenals de bliksem feller wordt)*

Silvia: Nee natuurlijk niet, maar vertel verder, ik ben zo nieuwsgierig gemaakt nu, *(grimas naar de zaal)* al kan ik wel raden wat er gaat komen!!

Molly: Nou ik heb alles afgezocht niks te vinden. Dus teneinde raad ben ik mijn tassen weer op gaan halen en ben ik dat hele eind komen lopen en sjouwen naar hier toe. Vindt je dat nou niet erg met die zware tassen. *(beide mannen schieten in een onbedaarlijke lachbui en brullen in koor)*

Kees en Martin: Zware tassen!

Silvia: Net wat ik dacht, fiets niet gestolen, maar toch kwijt. Hoe krijg je het toch iedere keer weer voor elkaar een fiets niet thuis te brengen. Maar wat doen we nu. Jij bent hier en de fiets staat voor de winkel om gejat te worden. Heb jij daar enig idee van, Molly.

Molly: Nee ik zou het nog niet weten, hoe ik dat weer op moet lossen. Ik

kan hem natuurlijk op mijn bult hierheen dragen. *(mannen lachen weer. Denk aan het onweer, dit wordt nu heviger met op halve bladzijde een hevige donderslag, voor af gegaan door bliksem. Kees en Martin lopen nog steeds te lachen en Silvia wordt daar erg kwaad om)*

Silvia: Zeg, wat staan jullie daar nou stom te lachen, hebben jullie een klap van de mallemolen gekregen of zo iets. Jullie lijken wel twee gekken, trouwens wat valt er nu te lachen, we stikken van het werk, en zij *(wijst naar Molly)* heeft mijn fiets verloren, *(denkt na)* Hoe is het mogelijk, zou je zeggen maar zij presteert het. Nou wat denken jullie ervan?

Kees: Nou, is het soms niet om te lachen met zo'n schaaap. Zij maakt jouw fiets weg en denkt alleen maar om die zware tassen die niet eens zwaar zijn. Dat is toch om je te bescheuren. Hahahahah!!!

Martin: Ja, zij had beter eerst die fiets naar huis kunnen dragen, dan was die in ieder geval voor ma thuis geweest, zodat hij niet gejat kon worden. Hahaha!!!!.

Molly: Daar deze spuitgast geeft ook vuil water, of jij zo'n snuggere sufferd bent, jij had precies hetzelfde gedaan, denk ik, uilskuiken. Maar jij zou eerst nog een paar uurtjes bij de pakken gaan neer zitten, alvorens tot actie over te gaan. Zou het niet, pubertje dat je daar hangt, *(hij hangt op kast)*

Silvia: Laten we nu geen ruzie maken, luitjes, dat heeft helemaal geen zin, maar laten we hier de rommel even opruimen, dat lijkt mij een beter idee.

Molly: Rommel opruimen... Ik ben niet hier, want daar heb ik helemaal geen zin in. Ik ga mijn tassen thuis brengen anders is mijn vlees al bedorven voor het de koelkast heeft gezien. *(zij pakt tassen op en loopt zonder te groeten naar de tuindeuren en juist op dit moment een knalharde donderslag vooraf gegaan door veel bliksem. Molly staat nu stokstijf van schrik en laat de tassen vallen en stormt naar het voorplan hevig aangedaan. Met bibberende stem..)* Wat is dat nou? Is het dak ingestort of iets dergelijks, is dat even schrikken, ik plaste bijna in mijn broek van schrik, weten jullie dat wel. *(rest lacht maar niet te luid)* Ooohhh... nou zal al m'n brood ook wel helemaal plat zijn, na zo'n val. *(mannen nu weer in een deuk van het lachen)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto